

- 2) ukończyły wyższe studia pedagogiczne lub posiadają kwalifikacje uznane za równorzędne, jeżeli posiadają co najmniej 8 lat praktyki zawodowej, w tym 3 lata praktyki w szkolnictwie medycznym, bądź
- 3) posiadają inne wyższe wykształcenie lub kwalifikacje uznane za równorzędne oraz ukończyły średnią szkołę

medyczną, jeżeli posiadają co najmniej 8 lat praktyki zawodowej, nauczycielskiej lub w służbie zdrowia, w tym 2 lata praktyki w szkolnictwie medycznym.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *R. Barański*

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 27 lutego 1959 r.

w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko chorobie Heinego-Medina.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby w wieku powyżej 6 miesięcy, zamieszkałe bądź przebywające na obszarze Polski, podlegają obowiązkowym szczepieniom ochronnym przeciwko chorobie Heinego-Medina (zapaleniu przednich rogów rdzenia, poliomyelitis anterior acuta).

2. Szczepienia dzielą się na podstawowe i powtórne (przypominające).

§ 2. 1. Prezydya wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na wniosek wojewódzkich inspektorów sanitarnych (inspektorów sanitarnych miast wyłączonych z województw) ustalają w drodze zarządzeń obszary, na których mają być przeprowadzone szczepienia, rodzaje szczepień (§ 1 ust. 2), sposób ich wykonania, roczniki podlegające szczepieniom w danym roku kalendarzowym oraz terminy szczepień.

2. Zarządzenia (ust. 1) w części dotyczącej rodzaju szczepień, sposobu ich wykonania oraz wieku osób podlegających szczepieniu wymagają zgody Ministra Zdrowia.

§ 3. 1. Osoby, u których lekarz zakładu społecznego służby zdrowia stwierdził istnienie czasowych przeciwwskazań do

szczepienia, nie podlegają szczepieniu przez czas trwania tych przeciwwskazań. Okoliczność istnienia przeciwwskazań oraz czas ich trwania lekarz stwierdza odpowiednim zaświadczeniem.

2. Po upływie określonego w zaświadczeniu czasu trwania przeciwwskazania osoby określone w ust. 1 obowiązane są zgłosić się do szczepienia w najbliższym wyznaczonym terminie.

§ 4. 1. Szczepienia przeprowadzają zakłady społeczne służby zdrowia wyznaczone przez właściwe do spraw zdrowia organy prezydentów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych.

2. Zakłady przeprowadzające szczepienia wydają zaświadczenia stanowiące dowód poddania się szczepieniu.

3. Osoby podlegające szczepieniom w danym roku kalendarzowym zostają powiadomione o terminie i miejscu szczepień za pomocą imiennych wezwań lub obwieszczeń.

§ 5. Szczepienia ochronne przeciwko chorobie Heinego-Medina są bezpłatne.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *R. Barański*

103

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 lutego 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez Panamę Konwencji (nr 12) dotyczącej odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli, przyjętej w Genewie dnia 12 listopada 1921 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 2 Konwencji (nr 12) dotyczącej odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki przy pracy na roli, przyjętej w Genewie dnia 12 listo-

pada 1921 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 54, poz. 380), została zarejestrowana dnia 3 czerwca 1958 r. ratyfikacja przez Panamę wymienionej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

104

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 lutego 1959 r.

w sprawie ratyfikacji przez Cejlon i Belgię oraz zastosowania przez Belgię do Kongo Belgijskiego i Terytorium Ruanda Urundi Konwencji (nr 96) dotyczącej płatnych biur pośrednictwa pracy (zrewidowanej), przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 16 Konwencji (nr 96) dotyczącej płatnych biur pośrednictwa pracy (zrewidowanej), przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 236), zostały zarejestrowane ratyfikacje wymienionej Konwencji przez następujące państwa:

Cejlon dnia 30 kwietnia 1958 r.,

Belgia dnia 4 lipca 1958 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że dnia 9 lipca 1958 r. została zarejestrowana deklaracja Rządu Belgijskiego, w której zastrzega on sobie decyzję odnośnie do zastosowania postanowień powyższej Konwencji do Kongo Belgijskiego i Terytorium Ruanda Urundi.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*